

Främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om att främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder, inklusive utvinningsindustrins roll i utvecklingsländernaEa (2013/2126(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förklaringen om utveckling och förvaltning av Afrikas mineraltillgångar, som antogs av Afrikanska unionens första konferens med ministrar ansvariga för utveckling av mineraltillgångar i Addis Abeba i oktober 2008,
- med beaktande av *Africa Mining Vision* (Afrikanska unionens vision för gruvdrift) som antogs av stats- och regeringscheferna under Afrikanska unionens toppmöte i februari 2009,
- med beaktande av förklaringen från ICGLR:s extra toppmöte i Lusaka för att bekämpa olaglig exploatering av naturtillgångarna i regionen vid de stora sjöarna den 15 december 2010¹,
- med beaktande av handlingsplanen för genomförandet av *Africa Mining Vision* som antogs under Afrikanska unionens andra konferens med ministrar ansvariga för utveckling av mineraltillgångar, som ägde rum i Addis Abeba i december 2011,
- med beaktande av de tio principerna för att införliva hanteringen av risker som hänför sig till mänskliga rättigheter i avtalsförhandlingar mellan staten och investerare, som föreslagits av generalsekreterarens särskilda representant vid det sjuttonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter i maj 2011,
- med beaktande av OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden, som ger detaljerade rekommendationer för att hjälpa företag att respektera de mänskliga rättigheterna och undvika finansiering av konflikter genom sin hantering av leveranskedjan²,
- med beaktande av EITI:s (utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet) internationella öppenhetsnorm som kräver att regeringar offentliggör sina inkomster från naturresurser,
- med beaktande av förklaringen från G8-mötet i Lough Erne i juni 2013, där stats- och regeringscheferna återigen betonade vikten av en öppen och ansvarsfull förvaltning av naturtillgångarna och deras distributionskedja³,
- med beaktande av slutdeklarationen från G20-mötet som offentliggjordes den 6 september 2013 där ledarna uttryckte sitt stöd för EITI,

¹ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>.

² <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>.

³ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>.

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0132/2014), och av följande skäl:
 - A. I många utvecklingsländer står utvinning av naturresurser för en betydande del av BNP och ofta för merparten av valutainkomsterna och utlandsinvesteringarna.
 - B. Afrika har en av världens största mineraltillgångar. De vinster som härstammar från utvinningen av mineralresurser i Afrika bör användas för att nå millennieutvecklingsmålen, bekämpa fattigdomen och få till stånd en snabb socioekonomisk utveckling och tillväxt på bred front. De afrikanska länderna måste dock fortfarande utarbeta och genomföra sammanhängande strategier för att utvinningen av naturtillgångarna ska bli en drivkraft för den ekonomiska utvecklingen och diversifieringen av deras ekonomier.
 - C. Naturresurserna kan vara viktiga drivkrafter för ekonomisk tillväxt och social utveckling om inkomsterna från dem förvaltas öppet och på rätt sätt.
 - D. Tvister om olja, gas, mineraler, virke och andra naturtillgångar är den näst vanligaste orsaken till konflikter i världen. Konkurrensen om tillgångar såsom mark och vatten blir allt större, vilket förvärrar befintliga konflikter och utlöser nya. Den dåliga förvaltningen av marken och naturtillgångarna förvärras av miljöförstöringen, befolkningstillväxten och klimatförändringarna.
 - E. Paradoxalt nog klarar sig länder med stora naturtillgångar ofta mycket sämre än andra länder (fenomenet med den s.k. naturtillgångsförbannelsen) och kontrollen över, exploateringen av, handeln med och beskattningen av mineraler bidrar i vissa fall till väpnade konflikter (problemet med konfliktmineraler).
 - F. Fördelarna med gruvdriften gagnar sällan lokalbefolkningen, eller så överskuggas de nästan helt av negativa sociala och miljömässiga effekter. De lokala eller nationella myndigheterna kan med hjälp av bättre förvaltning och större insyn öka gruvdriftens fördelar för lokalbefolkningen. På så sätt kan man också neutralisera eventuella negativa sociala och miljömässiga effekter.
 - G. Miljö- och socialkonsekvensbeskrivningar är viktiga för att man ska kunna skydda urbefolkningarnas rättigheter i gruvdriftsområden.
 - H. År 2008 uppskattade Världsbanken att 90 procent av mineralproduktionen i Demokratiska republiken Kongo kommer från gruvarbetare med småskalig verksamhet som inte är registrerade och som arbetar i avlägsna och osäkra områden som kontrolleras av väpnade grupper.
 - I. Småskalig gruvdrift skapar många arbetstillfällen, särskilt i landsbygdsområden. Det behövs dock en formalisering av den hantverksmässiga och småskaliga gruvdriften för att främja lokalt/nationellt företagande, förbättra försörjningsmöjligheterna och påskynda en integrerad social och ekonomisk utveckling på landsbygden. Den hantverksmässiga och småskaliga gruvdriftens informella natur i Afrika gör den emellertid till ett lätt byte för organiserad brottslighet och paramilitära organisationer. Den står också inför ett antal problem, såsom barnarbete, som hindrar den från att nå sin fulla utvecklingspotential.

- J. Utvinningsindustrin bör främja utvecklingen av högteknologi och den innovativa sektorn och erbjuda lösningar på områdena för effektiv resursanvändning, energieffektivitet, ekodesign, förbättrad prestanda, återvinning och cirkulär ekonomi som kan gynna såväl utvecklings- som industriländer.
- K. *Africa Mining Vision* utgör en ram för att integrera sektorn på ett mer samordnat och målmedvetet sätt i kontinentens ekonomi och samhällsskick.
- L. Inom utvinningsindustrin är det vanligt att de mänskliga rättigheterna kränks, t.ex. genom barnarbete, sexuellt våld, människors försvinnande, brott mot rätten till en ren miljö, förlust av mark och försörjningsmöjligheter utan förhandling och utan skälig ersättning, tvångsförflyttningar och förstörande av rituellt eller kulturellt betydelsefulla platser.
- M. Tvångsarbete och förnekande av rätten till fackföreningar och den kollektiva förhandlingsrätten utgör fortfarande stora problem. Samtidigt är de ofta ytterst otillräckliga hälso- och säkerhetsnormerna eller avsaknaden av dessa en källa till mycket stor oro, särskilt i små gruvor, som ofta verkar under mycket farliga förhållanden.
- N. Att ta ansvar för att de mänskliga rättigheterna respekteras är en global uppförandekod som gäller alla företag, var de än är verksamma, enligt de vägledande principerna för företag och mänskliga rättigheter, utarbetade av John Ruggie, FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter och transnationella företag samt andra företag. Det råder dock inte tillräckligt stor enighet om den konkreta innebörden av detta ansvar. Bristen på effektiva mekanismer för övervakning, rapportering, kontroll och ansvarighet utgör också stora hinder för att åstadkomma en fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna.
- O. Den stora mängden uppförandekoder, standarder och certifieringssystem med olika tematiska tillämpningsområden som gäller företagens sociala ansvar gör utvärderingar, jämförelser och kontroller svåra eller omöjliga. Det finns många orsaker till detta, bland annat otillräckligt engagemang för att få effektivt fungerande regler för företagens sociala ansvar och företag som tar genvägar men som ändå vill anses vara socialt och miljömässigt ansvarstagande.
- P. För att öka effektiviteten och uppnå rättvisa när det gäller företagens sociala ansvar är det av högsta vikt att man går ifrån det nuvarande systemet där företagen väljer koder och standarder efter sina egna preferenser, mot gemensamma normer inom hela sektorn.
- Q. Grön målning (greenwashing) – att ge en bild av en skenbart positiv miljöåtgärd för att föra allmänheten bakom ljuset och avleda uppmärksamheten från miljöskadlig verksamhet – vilseleder konsumenterna, allmänheten och tillsynsmyndigheterna när det gäller miljöprestanda och undergräver strävan efter ett ansvarsfullt företagande. Därför måste denna företeelse bekämpas. Rent allmänt måste företag som arbetar med företagens sociala ansvarstagande som ett marknadsföringsredskap se till att alla påståenden de gör är korrekta.
- R. Genomförandet av EITI syftar till att öka insynen i inkomstförvaltningen i syfte att minska riskerna för korruption och möjliggöra en jämlik nyttofördelning.
- S. Även om många afrikanska länder under de senaste 20 åren har genomfört avregleringar av ekonomin, handeln och investeringarna har de inte uppnått ökad ekonomisk

diversifiering, och de har i genomsnitt mindre diversifierade ekonomier som koncentrerats till exempelvis export av mineraler och jordbruksprodukter med lågt mervärde, vilka båda är extremt känsliga för externa prischocker. I dagens läge bör alla ansträngningar inriktas på en större ekonomisk diversifiering, med andra ord mindre beroende av utvinningsindustrier eller jordbruksexport.

- T. I Addis Abeba-förklaringen om utveckling och förvaltning av Afrikas mineraltillgångar uppmanas afrikanska länder att se till att avtal om ekonomiska partnerskap och allmänna WTO-förhandlingar inte begränsar den nationella utvecklingspolitiken och att liberaliseringen av handeln, vilken kan öka afrikanska låginkomstländerns beroende av råvaror, inte medför en s.k. inlåsningsseffekt.
- U. Alltsedan de av Världsbanken ledda gruvreformerna på 1980-talet försöker Latinamerika på nytt stärka de statliga institutionernas roll och fokusera på nationella prioriteringar och ekonomiska utvecklingsmål.
- V. Exportavgifter tillämpas av många länder. De förbjuds dock i många regionala handelsavtal och i EU:s ekonomiska partnerskapsavtal.
- W. Vissa AVS-länder oroar sig för att de ekonomiska partnerskapsavtalens restriktioner avseende exportavgifter kan göra det svårare att röra sig uppåt i mervärdeskedjan.
- X. Korruption och icke-transparenta avtal är vanligt förekommande inom gruvindustrin.
- Y. Eftersom leveranskedjorna nu för tiden är globala innebär det att naturtillgångar som har legat till grund för några av världens mest brutala konflikter köps och handlas internationellt, även av företag verksamma i EU.
- Z. Företagens frivilliga insatser för att undvika konfliktmineraler är välkomna, men de har inte alltid varit effektiva.
- AA. I avsnitt 1502 i den amerikanska Dodd Frank Act från 2010 krävs det att företag, inklusive europeiska företag, som den amerikanska finansinspektionen Securities and Exchange Commission (SEC) har fört upp på sin lista måste visa tillbörlig aktsamhet då de bedömer om deras produkter innehåller mineraler som har finansierat väpnade grupper i Demokratiska republiken Kongo. I ett domslut i anslutning till lagen hänvisade SEC till OECD:s riktlinjer som en trovärdig standard för tillbörlig aktsamhet för företag som tillämpar lagen.
- AB. Försök att lösa konflikter genom att hindra att inkomsterna från den hantverksmässiga gruvdriften går till väpnade grupper har lyckats relativt väl för diamanter, men det krävs mer omfattande insatser för att bygga upp ett robust rättsligt och institutionellt regelverk för hantverksmässig gruvdrift, utöver den internationella konferensen för området kring de stora sjöarna (ICGLR).

Gruvdrift och hållbar utveckling

1. Europaparlamentet noterar med oro att icke hållbar gruvdrift kan ha mycket stora negativa miljömässiga och sociala effekter, särskilt i Afrika.
2. Europaparlamentet betonar att de globala råvaruprisernas kraftiga uppgång, till följd av

tillväxtekonomiernas efterfrågan, är en fantastisk möjlighet för naturtillgångsrika utvecklingsländer, särskilt i Afrika, att öka inkomsterna och kanalisera dem till utveckling av intresse för deras folk. Parlamentet stöder nationell politik som syftar till detta. Parlamentet påpekar att en omarbetning av lagstiftning och regelverk ofta är av avgörande betydelse och betonar att det nödvändiga politiska utrymmet inte bör begränsas genom handels- och investeringsavtal.

3. Europaparlamentet betonar att utvinningsindustrin, utöver att ge statliga intäkter som kan användas till utveckling, bör bidra till utveckling genom att koppla sin verksamhet till den lokala ekonomin, t.ex. genom att anställa och utbilda lokalbefolkningen, köpa lokala varor och tjänster, bearbeta utvunnet material lokalt och medverka till utveckling av lokala industrier som använder bearbetade eller icke-bearbetade material som insatsvaror eller som på annat sätt kan gynnas av utvinningsföretagens närvaro. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna i Afrikanska unionen att systematiskt genomföra *Africa Mining Vision*. Parlamentet är övertygat om att uppnåendet av millennieutvecklingsmålen på dessa sätt kan påskyndas betydligt. Parlamentet understryker därför att det finns ett behov av att utveckla principer för hållbar utveckling som bygger på en socialt och miljömässigt ansvarstagande gruvindustri.
4. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att utöka sitt regionala samarbete genom att utveckla och anta gemensamma miljömässiga, sociala samt hälso- och säkerhetsrelaterade standarder och normer för gruvsektorn, som även gäller vid hantverksmässig och småskalig gruvdrift.
5. Europaparlamentet betonar att det behövs ett regionalt och internationellt angreppssätt för att hindra den olagliga exploateringen av naturtillgångarna. Parlamentet uppmanar utvecklingsländerna att vidta åtgärder för att formalisera sektorn för hantverksmässig och småskalig gruvdrift för att därmed förbättra försörjningsmöjligheterna, se till att lönerna går att leva på och integrera sektorn med landsbygdsekonomin och den nationella ekonomin. Samtidigt bör de i detta syfte ge sektorn tillgång till ekonomiskt och tekniskt bistånd och se till att det finns ett rättssystem som ger rättighetsinnehavare inom sektorn tillräckligt mycket mark och trygga arrendevillkor. Parlamentet uppmanar EU att hjälpa utvecklingsländerna att öka kapaciteten lokalt för att hantera spårnings- och certifieringssystem innan de driver igenom transportförbud för mineraler som inte uppfyller kraven.
6. Europaparlamentet understryker EU:s insatser för att stödja ytterligare institutionell utveckling och kapacitetsuppbyggnad hos värdregeringarna för att inrätta det nödvändiga institutionella och rättsliga ramverket för att förvalta och fördela inkomster från utvinningsföretag på ett öppet och effektivt sätt. Parlamentet understryker också de partnerskap som utvecklats mellan EU och Afrikanska utvecklingsbanken. Parlamentet uppmanar i synnerhet EU att prioritera stödet av utvecklingen till lagstiftnings- och skattepolitiken för att maximera de lokala och nationella fördelarna av utvecklingen av utvinningsföretag så att det leder till skapandet av lokal sysselsättning, anständiga löner för anställda och deras familjer samt ökade kopplingar mellan små och medelstora företag och den leveranskedja som är förknippade med utvecklingen av utvinningsföretag.
7. Europaparlamentet betonar att lokalsamhällena i enlighet med äganderättsprincipen bör delta i planeringen och utvecklingen av naturtillgångsprojekt, vilka bör utvärderas avseende lokala leveranskedjor och sysselsättning för lokalsamhället.

8. Europaparlamentet anser att det är viktigt att erkänna och garantera urbefolkningars traditionella rättigheter och kulturer vid utvecklingen av utvinningsföretag och att garantera att de kan delta och få information.
9. Europaparlamentet betonar att man behöver se till att de som drabbas av multinationella företags brott mot social- och miljölagstiftning har effektiv tillgång till rättslig prövning.
10. Europaparlamentet understryker att, eftersom nationell lagstiftning i utvecklingsländer ofta inte ger tillräckligt skydd av mänskliga rättigheter mot företags kränkningar, erbjuder FN-ramen *Protect, Respect and Remedy* heltäckande och tillämpliga principer för företags respekt för och skydd av mänskliga rättigheter.
11. Europaparlamentet efterlyser ett effektivt genomförande av den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter, som innehåller bestämmelser om avyttring av tillgångar och naturresurser och principer för lämplig ersättning.
12. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att ratificera människorättskonventioner och människorättsinstrument som rör mineralsektorn och att genomföra dem, bland annat genom att ge offentliga människorättsinstitutioner befogenheter att övervaka tillämpningen av människorättsstandarder vid gruvdrift och genom att ta fram verktyg och metoder för att införliva hälso- och människorättsfrågor i konsekvensbedömningsförfarandena.
13. Europaparlamentet konstaterar med oro att enligt John Ruggie, FN:s särskilda rapportör för de mänskliga rättigheterna, sker ungefär två tredjedelar av företagens kränkningar av de mänskliga rättigheterna inom olje-, gas- och mineralutvinningssektorerna. Parlamentet betonar att EU-medlemsstaterna och det internationella samfundet enligt internationell rätt och europeisk lagstiftning om de mänskliga rättigheterna är skyldiga att se till att de företag som är verksamma inom deras jurisdiktion inte vare sig direkt eller indirekt orsakar eller bidrar till kränkningar av de mänskliga rättigheterna genom sina affärsverksamheter.
14. Europaparlamentet är bekymrat över arbetsvillkoren inom småskalig gruvdrift, där många arbeten är riskabla och långt ifrån överensstämmer med internationella och nationella arbetsnormer och där olycksfrekvensen beräknas vara sex till sju gånger högre än i större verksamheter. Parlamentet uppmanar utvecklingsländernas regeringar och utvinningsföretagen att införa de grundläggande arbetsnormer som fastställs i ILO:s konventioner för att garantera alla gruvarbetare anständigt och säkert arbete, inbegripet konventionen om säkerhet och hälsa i gruvor.
15. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att öka sitt stöd till bekämpning av barnarbete i gruvor och att stödja ILO:s insatser för att erbjuda utbildning och alternativa inkomstmöjligheter för att få bort barn från gruvarbete.
16. Europaparlamentet välkomnar att internationella finansinstitut har utvecklat metoder för att se till att mineralinvesteringar genomför miljökonsekvensbedömningar och socialkonsekvensbedömningar. Parlamentet konstaterar dock att kapacitetsuppbyggnaden i utvecklingsländer för att upprätthålla dessa krav fortfarande är en utmaning vad gäller bristen på ekonomiska resurser och personal. Parlamentet uppmanar därför EU att uppgradera sitt tekniska bistånd för att göra det möjligt för utvecklingsländerna att införa en praxis med systematiska utvärderingar av hälsorisker, sociala och miljörelaterade

risker med bestämmelser om effektivt deltagande för allmänheten.

17. Europaparlamentet understryker den roll som Världsbanksgruppen spelar i utvecklingen av ansvarsfulla affärsmetoder. Parlamentet påminner om behovet av att förbättra metoderna för att utbyta och tillämpa kunskaperna om upprättandet av institutioner som är mer måna om sin integritet och av att förse medborgarna med information och påverkningsmöjligheter, så att deras regeringar tvingas bli mer effektiva och ta mer hänsyn till deras behov.
18. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att förbjuda mineralprospektering och mineralutvinning i nationalparker och i världsarvsområden samt uppmanar företag att förbinda sig att inte medverka i sådan prospektering och utvinning.
19. Europaparlamentet anser att gruvindustrin kan och bör ge värdefulla bidrag till begränsningen av klimatförändringarna genom tekniköverföring och ansvarsfulla investeringar. Parlamentet betonar att särskilt storskaliga gruvföretag potentiellt kan tillhandahålla know-how om utsläpps begränsningar till sektorn för gruvdrift i liten eller medelstor skala. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EU att eftersträva avtal om klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad och att uppgradera sitt stöd till utvecklingsländerna för minskning av koldioxidutsläpp.
20. Europaparlamentet betonar att det behövs en stark EU-lagstiftning om vissa större företags skyldighet att lämna icke-finansiella upplysningar, inbegripet en skyldighet att göra omsorgsfulla riskbedömningar och därvid beakta hela sin leveranskedja.

Den privata sektorns roll

21. Europaparlamentet efterlyser ett effektivt genomförande av ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, FN:s Global Compact-initiativ (UNGC) samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter (UNGP) genom gemensamma mekanismer för hela sektorn.
22. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att se till att de handelsansvariga inom EU som är stationerade vid EU:s delegationer ges regelbunden utbildning i frågor som rör företagens sociala ansvar.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja ett ansvarsfullt företagande bland EU-företag som verkar utomlands och att se till att de strikt uppfyller alla rättsliga skyldigheter, i synnerhet internationella normer och bestämmelser om mänskliga rättigheter, arbetstagarrättigheter och miljön.
24. Europaparlamentet betonar att de teman som ingår i planer för att införa socialt ansvarstagande för företag ofta är selektiva; detta påstående gäller också sociala frågor och miljöfrågor. Parlamentet anser att en sådan fragmentarisk uppläggning ofta är till nackdel vid bedömningen av ett företags övergripande hållbarhetsresultat. Parlamentet anser att eftersom man i dessa allmänna ramverk har utvecklat en gemensam förståelse och en gemensam formulering av principerna för företagens sociala ansvarstagande, bör de också ligga till grund för internationella normer för hela sektorn om vad som utgör ansvarsfulla affärsmetoder.

25. Europaparlamentet betonar också att man inte bör betrakta initiativ för företagens sociala ansvar som en ersättning för regeringarnas ansvar att förse sina medborgare med grundläggande infrastruktur och andra kollektiva nyttigheter, utan de bör i stället komplettera detta ansvar.

Internationell handel och investeringar

26. Europaparlamentet uppmanar EU att använda sina handels- och investeringsförbindelser med viktiga partnerländer (t.ex. Förenta staterna, Kina, Japan, Brasilien och Indien) för att främja en dialog om företagens sociala ansvar. Parlamentet uppmanar också EU att genomföra konsekvensbedömningar av föreslagna handelsavtals hållbarhet innan förhandlingsfasen inleds. Parlamentet anser att investeringsavtal bör främja positiva förfaranden och rapportering i fråga om företagens sociala ansvar.
27. Parlamentet betonar att man i handelsavtal bör respektera utvecklingsländernas behov av att diversifiera sina ekonomier och modernisera sin teknik.
28. Europaparlamentet erkänner vikten av utländska direktinvesteringar för industriell tillväxt men konstaterar att de alltför generösa villkoren för utländska direktinvesteringar i gruvbrytning som utvecklingsländerna erbjöd under 1980- och 1990-talen, i kombination med inhemsk misshushållning, korruption, bristande ansvarsskyldighet och bristfällig lagstiftning, har hindrat dem från att få en rättvis andel av vinsterna från utvinningen av deras naturtillgångar och att dessa länder därmed har berövats tillgångar som verkligen behövs för deras sociala och ekonomiska utveckling.
29. Europaparlamentet delar de farhågor som framförts av FN:s särskilda representant för företag och mänskliga rättigheter om att de nuvarande metoderna att skydda investerarens rättigheter i kontrakt och internationella avtal begränsar staters möjlighet att skydda de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att investerarens rättigheter behöver balanseras med skyldigheter beträffande hållbar mänsklig utveckling.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att införa de tio principer som FN:s särskilda representant för företag och mänskliga rättigheter har uppställt i syfte att integrera hanteringen av risker som hänför sig till mänskliga rättigheter i kontraktsförhandlingar mellan stat och investerare så att stabiliseringsklausuler inte äventyrar skyddet av och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU att stödja uppbyggnad av utvecklingsländernas kapacitet att förhandla om och införa bestämmelser om mänskliga rättigheter och hållbara utvecklingsklausuler i investeringsavtal.
31. Europaparlamentet betonar att resultatkrav som exempelvis syftar till att öka kopplingarna mellan utländska investerare och lokala tillverkare är ett kvalitetstecken i industripolitiken. Parlamentet betonar att det i investeringsavtal bör vara möjligt att använda krav på lokalt innehåll och tekniköverföring för att uppmuntra utländska företag att upprätta kopplingar uppåt och nedåt i leveranskedjan och bidra till värdlandets ekonomiska utveckling.
32. Europaparlamentet uppmanar de afrikanska länderna att fortsätta sina insatser för regional integration och avlägsna vissa av hindren i Afrika för en industrialisering baserad på mineraler.

33. Europaparlamentet betonar att exportavgifter är tillåtna enligt WTO-systemet och kan ingå i politiska strategier som syftar till att utveckla inhemska tillverknings- eller förädlingsindustrier.

Rätt att få del av inkomster

34. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa utvecklingsländerna att förhandla sig till investeringsavtal som ger långvariga sociala fördelar och förbättrade socioekonomiska villkor. Parlamentet påpekar att gruvföretagen pressar utvecklingsländers regeringar att minimera sina skatter och royalties, och därigenom i praktiken försvagar statens budgetpolitiska kapacitet, samtidigt som den tulleskalering som EU tillämpar på färdigvaror gör det svårare för råvaruproducerande utvecklingsländer att bearbeta och tillverka förädlade produkter för export.
35. Europaparlamentet betonar att skatteavtal med utvecklingsländer behöver förhandlas fram och tillämpas för att se till att multinationella företag betalar sin skäliga andel av skatterna. I ett bredare sammanhang önskar parlamentet att EU ökar sitt stöd för att hjälpa utvecklingsländerna att genomföra skattereformer och stärka sina skatteförvaltningar så att det blir möjligt för dem att i tillräckligt hög grad uppbära, förvalta och få del av mineralinkomster, och att EU arbetar för att sluta handelsavtal som avskaffar tulleskaleringarna för vissa färdigvaror som kan hindra bearbetning och tillverkning av mineralbaserade, förädlade produkter och därmed vara till nackdel för utvecklingsländernas strategi för ekonomisk diversifiering.
36. Europaparlamentet betonar att olagliga kapitalflöden från Afrika är kopplade till sekretessen kring gruvkontrakt och skatteordningar. Parlamentet anser därför att bekämpandet av skatteflykt och skatteparadis även i fortsättningen bör ges högsta prioritet.
37. Europaparlamentet är bekymrat över det sätt på vilka koncessioner kan beviljas till gruvföretag och de problem detta kan orsaka, inklusive expropriering och att människor berövas sina försörjningsmöjligheter samt problem rörande nyttjande- och markrättigheter. Parlamentet uppmanar myndigheterna att fastställa områden där koncessioner inte är tillåtna, i områden vars miljö är skyddad i lag eller som har en hög koncentration av hantverksmässiga gruvor, och att göra detta innan några koncessioner beviljas för att undvika onödigt social oro och problem med lokalsamhällen och gruvföretag. Parlamentet uppmanar även myndigheterna att skapa möjligheter att organisera samråd med lokala samhällsgrupper, noggrant bedöma begäranden om koncessioner, övervaka området och utvärdera konsekvenserna av gruvdrift innan koncessioner beviljas. Parlamentet uppmanar myndigheterna att se till att koncessioner för hantverksmässig gruvbrytning formaliseras och erkänns av stater, även i de fall då dessa utvecklas mot industriell gruvbrytning.
38. Europaparlamentet välkomnar den senaste översynen av direktiven om öppenhet och redovisning som kräver att utvinnings- eller skogsbruksindustri måste rapportera sina utbetalningar till regeringar. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att genomföra dessa direktiv så snart som möjligt. Parlamentet kräver att de inkomstuppgifter som samlas in ska tillhandahållas på ett så öppet och tillgängligt sätt som möjligt.
39. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att se till att brytningstillstånd och andra tillgångar säljs eller beviljas genom öppna och transparenta anbudsförfaranden.

Parlamentet uppmanar myndigheterna att offentliggöra kontrakt, inbegripet bilagor, kartor och alla finansiella uppgifter, som ett sätt att förebygga korrupktion. Parlamentet uppmanar myndigheterna och de berörda företagen att lägga fram en fullständig förteckning över aktieägarna i alla gruvföretag, i synnerhet för alla nya affärsuppgörelser, och en fullständig förteckning över dem som systematiskt drar nytta av dessa affärsuppgörelser, som ett sätt att förebygga korrupktion. Parlamentet uppmanar myndigheterna och företagen att se till att alla betalningar till staten offentliggörs på ett allmänt tillgängligt sätt. Parlamentet uppmanar EU att kräva att utvinningsföretag i Europa ska offentliggöra de avtal som de sluter.

40. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att undersöka allvarliga anklagelser om korrupktion inom gruvsektorn och att när så är lämpligt åtala, frysa tillgångarna eller vägra att tillåta att transaktioner fortsätter. Parlamentet begär att man vid bedömningar av korrupktionsrisker granskar processen för förverkande av tillgångar och försäljning av förverkade tillgångar, inbegripande av enskilda eller företag som förmedlare vid byte av koncessioner (särskilt då dessa förmedlare har kontakter med styrande myndigheter), försäljning av tillgångar till underpris och försäljning av tillgångar utan upphandling (särskilt om tillgångarna är av stor ekonomisk betydelse eller om upphandlingar brukar vara normen). Parlamentet uppmanar myndigheterna att se till att de slutliga köparna av dessa tillgångar hålls ansvariga för de mellanhänder som de har ingått partnerskap med.

Att bryta sambandet mellan väpnade konflikter och mineralutvinning

41. Europaparlamentet noterar med oro att utvinningen av högt värderade naturtillgångar, bland annat olja, gas, mineraler och timmer, är en stor källa till konflikter i världen. Parlamentet anser att om konfliktförebyggande strategier ska bli framgångsrika måste de ta itu med samhällenas bristfälliga deltagande i utvecklingsprocessen för utvinningsföretag, den obalanserade fördelningen av fördelarna, potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, vanskötseln av medel, korrupktion, väpnade styrkors och rebellrörelser roll, de otillräckliga institutionella och rättsliga ramverken för styrning av utvinningsföretagens utveckling, det bristfälliga uppmärksammandet av naturtillgångsfrågor i fredsavtal.
42. Europaparlamentet välkomnar *Africa Mining Vision* enligt vilken en miljö- och samhällsvänlig, öppen och inkluderande gruvdriftssektor, som ger lokalsamhällena hållbara fördelar, är grundläggande för att åtgärda de negativa effekterna av gruvdrift och undvika konflikter till följd av mineralutvinning. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang öppna och inkluderande styrprocesser på alla nivåer för att utvärdera de ekologiska och sociala effekterna av gruvdrift.
43. Europaparlamentet framhåller att konfliktmineraler utgör ett stort problem för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att gott styre, inbegripet sunda miljöförvaltningsmetoder och miljökontroll samt respekt för sociala normer är viktigt för att man ska kunna bekämpa problemet med konfliktmineraler.
44. Europaparlamentet påpekar att de flesta internationella initiativ mot konfliktmineraler syftar till att främja ett ansvarsfullt beteende av industrier som köper mineraler genom certifieringssystem för smältverk. Parlamentet begär att relevanta människorättsaspekter tas med i alla certifieringsprogram i linje med internationella standarder, såsom de som fastställts i OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineral från konflikttrubbade områden och högriskområden (OECD Due Diligence

Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas).

45. Europaparlamentet betonar att om de pågående näringslivsinitiativen för konfliktmineraler verkligen ska kunna bryta sambandet mellan väpnade konflikter och mineralutvinning och säkerställa att företag efterlever de internationella standarder som fastställts av OECD, bör EU införa lagstiftning för att reglera dessa initiativ och de i EU verksamma företag som använder och handlar med de naturtillgångar som omfattas av initiativen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram förslag om bindande lagstiftning om konfliktmineraler.
46. Europaparlamentet betonar att det behövs EU-lagstiftning som ålägger företag som använder och handlar med mineraler och andra naturtillgångar som kommer från konfliktdrabbade områden och högriskområden att visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med OECD:s riktlinjer för att säkra ansvarsfulla leveranskedjor för leverans av mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden, som komplement till översynerna av EU:s direktiv om öppenheten och ansvarighet vad gäller stora företags lämnande av finansiella och icke-finansiella upplysningar samt bestämmelserna om konfliktmineraler i Dodd Frank Act. Parlamentet anser att sådan lagstiftning framför allt ska uppfylla följande krav:
 - a) Lagstiftningen bör skapa en rättslig bindande skyldighet för alla företag i tidigare produktionsled som är verksamma i EU och som använder och handlar med naturtillgångar från konfliktdrabbade områden och högriskområden och alla företag i efterföljande led som fungerar som första utsläppare på den europeiska marknaden att visa tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för att identifiera och begränsa risken för konfliktfinansiering och kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
 - b) Lagstiftningen bör grundas på de berörda internationella instrumenten, däribland det internationella regelverket för mänskliga rättigheter, som vidareutvecklats genom internationella fördrag och normer för mänskliga rättigheter (t.ex. FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt ramen *Protect, Respect and Remedy*), de viktigaste fördragen från Internationella arbetsorganisationen (ILO), internationell humanitär rätt och straffrätt samt OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden.
 - c) Lagstiftningen bör vara tillämplig på alla segment i leveranskedjan och utan undantag på alla naturtillgångar som produceras i ett konfliktdrabbat område eller högriskområde.
 - d) Lagstiftningen bör grundas på en riskbaserad metod, som kräver att företag bedömer verkliga och potentiella negativa konsekvenser av sin verksamhet och begränsar de identifierade riskerna.
 - e) Lagstiftningen bör inbegripa en skyldighet att genomföra regelbundna oberoende revisioner och offentliggöra företagets insatser för att visa tillbörlig aktsamhet.
 - f) Lagstiftningen bör definiera krav i fråga om företags riskbedömningar och för en förvaltningsram.

- g) Lagstiftningen bör inbegripa en sanktionsmekanism i händelse av att skyldigheterna till riskbaserad tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan inte iakttas.
 - h) Lagstiftningen bör vara jämförbar med skyldigheterna enligt Dodd Frank Act, så att ett företag som uppfyller EU-skyldigheterna för företag om ansvarsfullt användande av leveranskällor automatiskt uppfyller kraven i amerikansk lagstiftning.
47. Europaparlamentet betonar att EU-lagstiftningen om tillbörlig aktsamhet bör ingå i en bredare och kompletterande strategi som syftar till att angripa grundorsakerna till konflikt och sårbarhet, och kompletteras av utvecklingsbiståndsprogram som bör inriktas på styrproblem och reformering av säkerhetssektorn samt syfta till att bygga upp de lokala myndigheternas och lokalsamhällenas kapacitet att förvalta sina naturtillgångar på ett hållbart sätt och till nytta för deras lokalbefolkning.
48. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja kapacitetsuppbyggnad i mineralrika länder och upprätta konfliktfria försörjningsprogram.
49. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att förstärka sin inhemska lagstiftning om tillbörlig aktsamhet och inbegripa OECD:s principer för tillbörlig aktsamhet som ett krav i sin nationella gruvlagstiftning.
50. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att främja en dialog med viktiga partnerländer (bl.a. Kina, Japan, Brasilien, Indien och Sydafrika) om vikten av en handelspolitik som respekterar principen om ”skyldigheten att skydda” i allmänhet och FN:s riktlinjer och OECD:s ram i synnerhet.
51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla europeiska företag riktlinjer för att minska riskerna vid verksamhet i högriskområden och konfliktområden i syfte att hjälpa dessa företag att fortsätta sin verksamhet i sådana områden om detta också ligger i lokalbefolkningens intresse.
- o
- o o
52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.